

Και τὴν καθέμα μιλῶσα
γὰ τὸν ἑαυτοῦ μόνον
τὸ Κουβέρνο τὴν κραταί.

Βρόντο δὲν ἀκοὸς κανίνα,
μήτε πέφτει κουμπούρα,
κί ἀπὸ κόκκαλα βγαλμένα
τῶν Ρωμῶν κρηναριὰ
κλαίει κόκκαλα σπασμένα
καὶ τὴν πρώτη λαυταριὰ.

* Ἀη — Βασίλης ἔρχεται ὅτῃν τὴσ προκοπῆ
χωρὶς χαρτιὰ καὶ κόκκαλα καὶ πρόσω ταπὶ.
Ἄν εἰμπορὴ νὰ λέγεται πρωτοχρονηὰ καὶ τρώτῃ
χωρὶς πασέτα, μπακαρά, καὶ ἄλλο μπαλαμοῦν.

Ἄδονατον νὰ λέγεται Πρωτοχρονηὰ κί ἄδῃ
ὅπταν μὲ τῆς τράπουλας δὲν φλέγασαι τὴν φλόγα,
κί ἔρχονται χωροφύλακες καὶ σοῦ τραβοῦν τ' αὐτὴ,
καὶ μὲ καὶ ὄρο μὲ κοντακχαῖς σὲ πᾶνε ὅτῃν Κατώγα.

Κανένος γενναῖος
δὲν κόβει πασέτα,
καὶ μήτε σπαθῶτος.

Κί ὁ χρόνος ὀνότος
γαλῶν ἔχραττα
τῆς μιλῶσας τὸ κρότος.

* Ἀη — Βασίλης ἔρχεται χωρὶς τὸ πέρσο-ἄρο,
καὶ βλέπει κόμο γόρω,
ποῦ διατρώει ἔσκουζε πᾶς δὲν πληθύνει φόρους
γὰ νᾶρη τζογαδούρου,
καὶ γὰ νὰ βάζουν μερικὸι μεταξάτῃ καὶ στόφους
καὶ νὰ τοῦ κύνου μιλῶσας.

* Ἀη — Βασίλης ἔρχεται ὅτῃν χώραν τοῦ Φαῖδια
καὶ μέσα σὲ Ρωμαικῶ, ποῦ γὰ χαρτιὰ ζορδεύεται,
κί ἔμπρός τοῦ μεγαλοπραγῆ ἐπρόδαλε κηδεῖα
κί ἐρώτῃται παρταγοσποῖος εἶναι ποῦ κηδεύεται;
Καὶ τοῦ παν νομοσχέδια κηδεύονται μεγάλα,
τῆς Σάχαρης, τοῦ πνέοματος, τοῦ φουσιμοῦ, καὶ ἄλλα.

Κί ἔλατε ὀνότους, κί ὀνοκῆτῆς
κυρλούς μεγαλοπραγῆς
κατάμαρα νόμιμους.

Κί ἴτο πᾶλὸς ὁ κοπαῖς,
καὶ μ' ἔλας ἔκλαυς κί ἀπὸς
τοῦς κόπους τοῦς χαμένους.

Ἐνόσησαν τὰ δυστυχῆ κεραυνοβόλον νόσημα
καὶ φρόνη μίσην πρὸς ταπὴν τὰ τρέχ' ἡκαροῦσας,
κί ἀκολουθοῦν ἐπίσημα, καὶ παῖς μᾶς νεκροφῶρα
ἕνας μεγάλος ταρμποῦρας καὶ μία κλαπαδῶρα.

* Ἀη — Βασίλης ἔρχεται λαθῶν ἐρήνης ἔπη
καὶ κᾶτι τι κινούμενον εἰς τὸν ἄρα βλέπει.
Μὲ τ' εἶναι τοῦτο ῥᾶτῃσ... τοῦ λέν ἀροπλάνο,
ἑφεύρεσις μοναδικῆ καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

* Ἀη — Βασίλη κῦτταξε πᾶς πᾶει ὅτῃν αἰθέρα...
κί ἄλλα θὰ ἔθῃ καθὼς αὐτὸ μπαλῶνα μεγαλύτερα,
ὄμοι ἀπ' ἄλα, ποῦ πετοῦν ἀπάνω ὅτῃν ἄρα,
τ' ἀροπλάνα τῶν Ρωμῶν νομίζονται καλλίτερα.

Κί ἔλοι τὰ βλέπουσι κί ἔρωτοῦν:
τί βάζουν μέσα καὶ πετοῦν;
Κί ἔν τούτους ἄλλο τίποτα δὲν βάζουν παρὰ μόνον
λίγαις σκαῖς προγόνου.

Μ' αἰσῆς σηκνόνονται ψηλά, μὲ τᾶστρο καυτο λουῖν,
καὶ κῆλουν εἰς τὸ ὄνειρα φανταστικῆ καλάτῃ,
μὲ μόλις λαίφουσι ἢ σκαῖς εὐδὸς κωτρικιλοῦν
καὶ κατὰ γῆς σπαρρίζονται καὶ γίνονται κορμάτῃ.

* Ἀη — Βασίλης σταματᾷ,
μικροῦς μεγάλους χαιρατῆ
μὲ χῆλα ὄρο σπολλάτῃ.

Φαιμῆσι κόμο λιγερῶ,
πλῆθ' ἔπος ἄλλοτε χορῶ
δὲν βλέπει σὲ Παλάτῃ.

Καὶ λεία κῆρα βᾶ παῖδι, ὅσοι μᾶλου τὸ παρκέτο,
καὶ λουρηῖμος προχορῆ,
καὶ θηλοῦσας ποῦ γορῆ,
ποῦ δὲν θὰ οἰζῶν κόκκαλα περικαλλῆ καί φέτο.

* Ἀη — Βασίλης ἔρχεται φτωχὸς καὶ νέτος σκέτος
καὶ τὸ Κορφήτῃ ῥῆτῃσ τὸν χρυσοσπαρμένο.
Ἄν ἔπος ἄρα σκέπεται πραγματικῶς κί ἐπὶ τῶς
ν' ἀφήσῃ τὴν πᾶσημῃ καθὼς τὸν ἑγκνέτο.

Κί ἔκινος τοῦποιοῦσῆται πολλαῖς φορῆς ἄπομα
ν' ἀφήσῃ τὴν πολιτικῆ ν' ἀφήσῃ καὶ τὸ κᾶρμῃ.
Ἄν ὄμοι ποῦρα μοῦ σταλοῦν τοῦ Παλιτῶσ ἑνά
θὰ μείνω γὰ χατῆρι τοῦ ν' ἀπλάνα τριχανᾶ.

* Ἀη — Βασίλης ἔρχεται, καὶ κᾶλτικους παρῶδες
σπορῆ σὲ σουκαρῆδες,
καὶ τοῦς φωστῆρας εὐλογῶν τῆς γῆς τῆς φωτογόνου
χωρὶς χαρτιὰ, χωρὶς χοροῦς μὲς λείπει τοῦ χρόνου.

Καὶ παρασῆσι σκαῖσας,
μ' ἄλλους λόγους ἄγγαλῆς.

Τοῦ Μίλτου Μαλακῶσ ὄρῃαν τὸ Πεντημῆνα,
γκυκῶτα τραγοῦσα καὶ τῶσιν ἐπινοοῖνα.

Κάθε ἀειτέραν τακτικῶς εἰς τὸ γνωστὸν ὄδειον
διᾶλεις ὀμιλητῶν τεκνῶν κί ἐπιθῆσιν,
καὶ τρέχει κάθε πρόθυμος γραμμάτων ὀνοκῆτῃ,
καὶ σῆρε τοῦς ὀμιλητῆς ἐπιχαῖα πρῶτῃ.